

граничени и способноститѣ му заспали. Нѣ дѣтето съ сичко са запознава, за сичко са учи. Съ растеніето на тѣлото расте и ума. Дѣтето прѣминава отъ едно нѣщо на друго и ако не може да познае нѣщо само съ вниманіе, то запытва и търси обясненія, троши нѣщата и ги разглежда отвѣтрѣ: Ето отдѣ излазя дѣтската страсть къмъ трошеніе.

Додѣто е дѣтето по-младо, нѣщата самы дохождатъ до ума му чрѣзъ впечатлѣніята; нѣ когато по-порастне тогава то само търси да научи нѣщата. Ако бы впечатлѣніята да са твѣрдѣ много и да дохождатъ отрано, дѣтето са развива прѣдвременно; а когато впечатлѣніята сѣ малко, тогава развитіето не става пълно. Отъ това са различаватъ градскыѣ дѣца отъ селскыѣ, че градскыѣ виждатъ и чуватъ по-много пѣща, приематъ по-много впечатлѣнія и знайтъ по-много; а селскыѣ дѣца получаватъ по-малко впечатлѣнія и си оставатъ по-ограничени, по-скудоумны.

Колкото до нравыѣ, тый са намиратъ въ дѣтето на семе и малко по-малко са развиватъ. Великодушіето са забѣлѣзва